

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3P/43/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712205530
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2012:3712205530.1

Rozhodnutie

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudkyňou JUDr. Ľubicou Bajzovou, vo veci starostlivosti súdu o K.. P. Š., R.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici, pracovisko Púchov ako kolíznym opatrovníkom, dieťa W. A. Š., R.. XX.X.XXXX, D. N., K.W. XXXX/X, a W. Š., R.. XX.X.XXXX, D. N., R. I. XXXX/XX, v konaní o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti v prospech mal. dieťaťa, takto

rozhodol:

Súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Otec mal. dieťaťa sa svojím návrhom na tunajšom súde domáhal zníženia vyživovacej povinnosti, ktorá mu bola určená rozhodnutím súdu v prospech mal. dieťaťa, zo sumy 120,- € na sumu 30,- € s účinnosťou od podania návrhu z dôvodu, že sa po 14 mesiacoch vrátil z výkonu trestu odňatia slobody v súvislosti so zanedbaním svojej vyživovacej povinnosti v prospech tohto dieťaťa, nemá dlhodobu prácu ani žiaden príjem a príjem z príležitostných brigád mu postačuje len na zaplatenie podnájmu. Uviedol, že po návrate z VTOS sa zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, výška sociálnych dávok mu doteraz určená nebola. Pred jeho nástupom do výkonu trestu nebol zaevidovaný na úrade práce ani nemal stály pracovný pomer, uviedol, že naposledy pracoval niekedy v roku 2008.

Matka uviedla, že s návrhom na zníženie výživného rozhodne nesúhlasí, pretože ona sama pracuje za minimálnu mzdu, výživné na dieťa sa už niekoľko rokov nezvyšovalo, a teda podľa jej názoru je tu skôr dôvod na zvýšenie výživného a nie na jeho zníženie. Poukázala na to, že zo svojho príjmu nie je schopná zabezpečiť odôvodneného potreby dieťaťa, poukázala na zdravotné ťažkosti dieťaťa, v súvislosti s čím má zvýšené výdavky. Ďalej uviedla, že od doby rozvodu ich manželstva si otec vyživovaciu povinnosť neplní, aj v súčasnosti ona poberá len náhradné výživné, otec sa plateniu výživného vyhýba celé roky, opakovane účelovo žiada o zníženie výživného a celá ťarcha vyživovacej povinnosti je tak výlučne na nej. Uviedla, že podľa jej názoru, je toto jeho konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi a otec namiesto takéhoto konania by sa mal riadne zamestnať a podieľať sa na výžive dieťaťa.

Kolíznym opatrovník uviedol, že nesúhlasí s návrhom otca na zníženie výživného, pretože to nie je rozhodne v záujme mal. dieťaťa. Podľa jeho názoru zníženie výživného by bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi, vzhľadom na netolerovateľné správanie otca, ktorý dlhodobo neplatí výživné, pričom záujmy mal. dieťaťa sú z hľadiska zákona chránenými záujmami a takéto správanie otca nemôže požívať právnu ochranu. Rovnako poukázal na to, že naopak je tu dôvod na zvýšenie výživného.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca, kolízneho opatrovníka, oboznámením sa obsahom pripojeného spisu OS Považská Bystrica 11P 26/2011, 2T 91/2009, odpisom z registra trestov otca,

správou o zárobku matky, kópiou dohody o vykonaní práce, dopytom na ÚPSVaR Púchov, ako aj obsahom celého spisového materiálu a zistil:

Rozsudkom OS Považská Bystrica č.k. 4C 115/2008-24 zo dňa 7.10.2008 bolo manželstvo rodičov mal. P. rozvedené, na základe dohody rodičov bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 3.000,- Sk (99,58 €) mesačne a zároveň došlo i k dohode o úprave styku otca s mal. dieťaťom.

V čase tejto poslednej úpravy výživného otec pracoval ako robotník s priemerným mesačným zárobkom 398,33 €, ako sám uviedol v predmetnom konaní, striedal zamestnania z dôvodu, že nebol spokojný so svojím pracovným ohodnotením. Matka v tom čase pracovala s priemerným mesačným netto príjmom 331,94 €.

Rozsudkom OS Považská Bystrica č.k. 8P 31/2009-29 zo dňa 20.5.2009 súd zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. P., kde z odôvodnenia predmetného rozhodnutia bolo zistené, že v období od 11.5.2008 do 11.5.2009 otec pracoval v šiestich spoločnostiach, pričom sa jednalo o krátkodobé pracovné vzťahy, zväčša niekoľkodňové, najdlhšie bol zamestnaný od 1.8.2008 do 13.11.2008. Dňom 20.4.2009 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR Považská Bystrica, nepoberal žiadne dávky ani príspevky v hmotnej núdzi. Súd svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu otca odôvodnil zistenými skutočnosťami, a to najmä, že otec zjavne bez príčiny neustále menil zamestnanie, ustálil, že otec nemá záujem pracovať, pričom v jeho schopnostiach a možnostiach bolo pracovať s priemerným mesačným netto zárobkom 398,33 € mesačne, no tento sa bez dôležitého dôvodu vzdal takého zamestnania, zaevidoval sa na úrade práce, nepoberal žiadne dávky, čím si zapríčinil stav, že ostal bez stáleho príjmu. Z predmetného rozhodnutia ďalej súd zistil, že mal. P. je alergik, musí pravidelne v súvislosti s tým brať kvapky, ktoré už v tom čase jedno balenie stále cca 33,- €, čo mu postačovalo na 2 týždne, v máji 2008 mu bola vykonaná nefrectomia pravej obličky, pričom sa jednalo o ťažký operačný zákrok, po ktorom musí byť dieťa pravidelne kontrolované v nefrologickej ambulancii.

Následne rozsudkom OS Považská Bystrica č. k. 11P 26/1122 zo dňa 20.6.2011 súd opakovane zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu, čoho sa domáhal na tom základe, že v tom čase bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Zo spisu OS Považská Bystrica č. k. 2T 91/2009 súd zistil, že otec dieťaťa bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 od. 2 Tr. zákona na tom základe, že hoci bol ako otec mal. P. Š. povinný na základe rozhodnutia OS Považská Bystrica prispievať na neho výživným, toto nerealizoval, čím mu za obdobie od apríla 2009 do novembra 2009 vznikol dlh na výživnom vo výške 796,65 €, kde z obsahu spisu súd ďalej zistil, že tento naposledy pracoval v N. K.Ā. N. O..l., kde ukončil pracovný pomer s tým, že má vo výhlade lepšiu zárobok, teda na vlastnú žiadosť, pričom u žiadneho z posledných zamestnávateľov nenahlásil svoju povinnosť platiť výživné, dávky v hmotnej núdzi nepoberal ani nepodnikal. Výkon trestu nastúpil dňa 13.6.2011. Z výkonu trestu bol prepustený dňa 25.4.2012.

Ako súd zistil dopytom na ÚPSVaR Považská Bystrica pracovisko Púchov dňa 26.4.2012 sa zaevidoval ako uchádzač o zamestnanie, dávky v hmotnej núdzi nepoberá, doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie ani o určení výšky sociálnej dávky. Z otcom predloženej kópie dohody o vykonaní práce bolo zistené, že tento ju uzatvoril so zamestnávateľom W. O..l. I. I. Q. W. R.a obdobie od 16.5.2012 do 31.12.2012 s dojednanou odmenou 1,726 € za hodinu odpracovanú v ranej zmene, 1,836 €/h. za odpoľudňajúcu zmenu, 1,949 €/h. za nočnú zmenu. Podľa jeho vlastného vyjadrenia inú vyživovaciu povinnosť nemá, je nemajetný.

Maloletý P. je toho času žiakom 6. ročníka ZŠ a ako bolo už vyššie konštatované, je stále pod lekárskeym dohľadom, vzhľadom na alergie ktorými trpí a na skutočnosť, že mu bola v minulosti odoperovaná jedna ľadvina.

Matka pracuje s priemerným mesačným netto príjmom 352,57 €, inú vyživovaciu povinnosť nemá, je nemajetná. Spolu s dieťaťom býva v byte svojich rodičov, kde im prispieva na nájomné, služby spojené s užívaním bytu mesačne 150,- €. Dieťaťu platí stravné v školskom zariadení 10,- €.

Podľa § 62 ods. 1 Zák. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zák. o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zák. o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti a majetkové pomery je povinný platiť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zák. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 75 ods. 1 Zák. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu: Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a za použitia citovaných zák. ustanovení dospel k záveru, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti v prospech mal. dieťaťa, na platenie ktorej bol zaviazaný súdnym rozhodnutím je potrebné zamietnuť ako neopodstatnený a rozporný so záujmom dieťaťa ako aj dobrými mravmi.

Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že otec naposledy pracoval v roku 2008, kedy opakovane krátkodobo pracoval u rôznych zamestnávateľov, kde vždy skončil pracovný pomer po krátkej dobe a na vlastnú žiadosť, naposledy s odôvodnením vidiny lepšieho zárobku. Týmto spôsobom sa tak sám vzdal svojho príjmu a táto skutočnosť rozhodne nemôže ísť na ľarchu mal. dieťaťa, ktoré je z hľadiska zákona osobou s chránenými záujmami. Dôvody otca na zníženie vyživovacej povinnosti spočívajúce v tom, že sa vrátil z VTOS a v súčasnosti je evidovaný na úrade práce a pracovať bude len na základe dohody o vykonaní práce s nízkym príjmom, sú neopodstatnené a nemôžu mať podľa názoru súdu za následok zníženie jeho vyživovacej povinnosti, pretože otec sa dopustil trestnej činnosti práve s poukazom na neplnenie si vyživovacej povinnosti vo vzťahu k tomuto mal. dieťaťu a toto jeho protiprávne konanie nemôže ísť na jednej strane na jeho prospech vo vzťahu k zníženiu jeho výživného a na druhej strane v neprospech mal. dieťaťa, navyše za situácie, že otec si dlhodobo vyživovaciu povinnosť neplní, opakovane bol súdne trestaný, celá ľarcha vyživovacej povinnosti je výlučne na matke, ktorá sama znáša ľarchu zabezpečenia odôvodnených potrieb mal. dieťaťa a takýto ľahkomyselný vzťah otca k plneniu si vyživovacej povinnosti nemôže požívať právnu ochranu. Je povinnosťou otca vyplývajúcou mu zo zákona o rodine, plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu, ktorej rozsah určený pri rozvode manželstva rodičov dieťaťa bol stanovený s ohľadom na vtedajší zárobok otca, ktorý mu umožňoval výživné plniť a skutočnosť, že otec sám dobrovoľne sa vzdal tohto svojho zárobku, nemôže byť na ľarchu dieťaťa. V tomto smere sa otec mylne domnieva, že rozhodujúca je toho času len jeho aktuálna situácia spočívajúca v jeho evidencii na úrade práce, pretože súd musí vziať do úvahy všetky okolnosti tomuto prechádzajúce a predovšetkým vychádzať zo skutočnosti, že otec ako povinná osoba sa v minulosti sám bez dôležitého dôvodu vzdal zamestnania ktoré mu prinášalo adekvátny príjem. V neposlednom rade

nemožno opomenúť ani skutočnosť, že výživné od doby jeho určenia niekoľko rokov nebolo upravované, pričom náklady na zabezpečenie odôvodnených potrieb mal. dieťaťa vzhľadom na jeho vek, teda že je staršie, vyspelejšie, okrem toho trpí vážnymi zdravotnými problémami, naopak opodstatňujú úvahu o zvýšení výživného, rozhodne nie o jeho znížení.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.